

bedre forholdene for såvel de ansatte som for de gamle, syge og børnene. Endelig en arbejdsmarkedspolitisk lov med visioner, men regeringen og Dansk Folkeparti skød den ned, inden den for alvor nåede at komme i omdrejninger.

Jeg ved godt, at skabelsen af nye arbejdspladser kun delvis afhænger af arbejdsmarkedspolitikken, men det, der kan gøres, skal gøres.

Det handler også om krav til arbejdsgiverne. Her er der især to opgaver, som vi lovgivningsmæssigt kan forlange, at arbejdsgiverne skal have ansvaret for.

For det første at sikre deres ansatte efter- og videreuddannelse gennem hele livet kombineret med bedre jobrotationsordninger, som f.eks. den, der blev gennemført af skraldemændene i Århus. Det vil betyde et generelt højere uddannelsesniveau og en åbning af arbejdspladserne for de arbejdsløse.

For det andet skal det være arbejdsgivernes ansvar at sikre deres ansatte sunde og sikre arbejdsforhold. Det er jo i virkelighedens verden det største problem, når vi snakker om udviklingen i arbejdsstyrken, at dårligt arbejdsmiljø er skyld i en tredjedel af alle sygedage og i en meget stor del af de 250.000 mennesker, der i dag er på førtidspension.

Derudover er det værd at bemærke, at arbejdsmiljøet i allerhøjeste grad har betydning for tilgangen til efterlønsordningen. F.eks. har en undersøgelse fra Fyn påvist, at en relativt stor del af dem, der går på efterløn, er så nedslidte, at de faktisk ville være berettiget til førtidspension, hvis de ikke gik på efterløn.

Alt i alt er arbejdsmiljøpolitik nok den vigtigste del af arbejdsmarkedspolitikken, og derfor er det mildt sagt noget skidt, at regeringen konsekvent har skåret ned på indsatsen for et bedre arbejdsmiljø gennem hele dens levetid og kraftigt støttet af Dansk Folkeparti.

Med disse ord kan jeg bare konstatere, at den politisk-ideologiske kamp om arbejdsmarkedspolitikken fortsætter, og jeg håber, at et flertal snarest muligt vil finde den rigtige side i klassekampen. Enhedslisten stemmer i hvert fald imod det, der er indgået her.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg føler mig faktisk foranlediget til at gå herop for at understrege, at Det Radikale Venstre står hundrede procent bag det forlig, som er indgået.

Vi ønsker ikke at bidrage til det billede, som Socialdemokratiet af en eller anden underlig årsag føler, at de har et behov for at vise. Gang på gang har vi inden for de sidste par uger desværre set, at man ligesom trækker lidt i land i forhold til det forlig, der er indgået. Det føler vi intet behov for, måske ikke så overraskende, eftersom ni tiendedele af det forlig, som er indgået, er taget ud af det udspil, som kom fra det radikale sommergruppemøde for halvandet års tid siden. Så det har jeg behov for at understrege. Også i forhold til det lille hjørne, som er diskussionsemnet i dag.

Kl. 11.35

Vi er overbeviste om, at det her forlig faktisk vil skaffe flere i arbejde. At rejse diskussionen om, hvorfor vi har et stigende antal arbejdsløse på nuværende tidspunkt, i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag, mener jeg er helt ude i skoven. Der er god anledning til at angribe regeringen på en række andre politikområder i forhold til det spørgsmål, men ikke i forhold til det forlig, som vi har indgået her. Det trækker helt klart i den rigtige retning.

Vi støtter enhver bestræbelse på, at vores systemer indrettes på en sådan måde, at ingen urimeligt skal kunne udsættes for mistanke om ikke reelt at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Derfor støtter vi også, at man i princippet, hvis det kunne lade sig gøre, fik nogle regler strikket så hårdt sammen, at man garderede sig mod den situation, at man kunne søge landflygtighed på Bornholm f.eks., hvis man var etnolog, under henvisning til, at derovre var der ikke noget arbejde at få for etnologer. Så skal det efter De Radikales opfattelse selvfølgelig være sådan i den sidste ende, at hvis man ikke har, som det står i forligsteksten, familiemæssige forpligtelser eller andet, skal man i princippet kunne tvinges til at rejse, ellers mister man sin dagpengeret. Sådan burde det være set fra Det Radikale Venstres synsvinkel.

En af grundene til, at vi ser på det på den måde – det kan jeg da godt afsløre – er den banale, at jeg i min meget unge ungdom boede på Samsø, og der havde vi også integrationsproblemer. De integrationsproblemer bestod i, at der kom en række fra København, og lynhurtigt gik rygten, at grunden til, at de kom til Samsø, var, at de alle sammen kom fra Christiania, det sagde rygten på Samsø, og på Christiania, sagde rygten, var der en seddel, hvor der stod: Tag til Samsø, der er ikke noget arbejde. Så det var en måde at komme et sted hen, hvor man så kunne få sine